

kende dette. Men der er en, der endnu ikke har forstaaet dette Forhold, det er den højtærede Minister, der er en af de største Arbejdsgivere her i Landet. Det er sørgeligt, at han paa dette Omraade ikke har kunnet forstaa, hvad ellers næsten alle andre Arbejdsgivere for længe siden have forstaaet og indrettet sig efter. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder bliver i Kraft af det Uniformsarbejde, der foregaar under hans Auspicer, vort Lands største Repræsentant for den værste Smudskonkurrence, for en Udbytning, som man ikke kender noget andet Sted. Det er i Grunden mærkeligt, at netop denne Mand nu staar som Repræsentant for dette, denne Mand, som selv har været Haandværker, og som man skulde synes maatte forstaa at vurdere Arbejdets Værdi, at det netop er ham, der opretholder den Smudskonkurrence, der faktisk finder Sted.

Dette Spørgsmaal har som sagt været rejst mange Gange før, og jeg troede, at det var løst, da Minister Weimann satte den omtalte Bestemmelse ind i Licitationsbetingelserne, men den er strøgen igen. Spørgsmaalet vil imidlertid komme frem Gang paa Gang, indtil det endelig bliver løst. Vi faa ikke Ro i denne Sag, saa længe Arbejderne have en eneste Repræsentant her i dette Ting, fordi den Smudskonkurrence, der finder Sted, ikke bør taales og ikke kan paatales alvorligt nok. Det er et enkelt Skræderfirma, W. Schilder i Rahbeks Allé, til hvem der er overdraget meget store Leverancer af Statsbanernes Uniformer. Denne Mand har tilbudt at levere Vinterkapper for Lokomotivførere for en Betaling af 12 Kr. pr. Stk. Lad os nu se, hvorledes han slipper fra det. Han faar leveret Ydertøjet, Knapper, Distinktioner og den Slags Ting, men han skal selv tillægge Ærmeboer, Lommer, Vat, Mellemlærred og sort Shirting, det koster ham 2 Kr. Naar han tilbyder at levere Kappen for 12 Kr., har han altsaa 10 Kr. tilbage. Efter Priskuranten skal der for Stykket af saadanne Kapper betales 12 Kr. i Syløn, saa at Manden har et direkte Tab af 2 Kr., foruden at han selv maa arbejde gratis, sin egen Ulejlighed faar han ikke noget for. Til Vognopsynsmænd, Kontorbude og Magasinformænd leverer han her Kapper for 11 Kr. 75 Øre. Hans Udgifter til Tillæg er ogsaa her 2 Kr., saa at han i Virkeligheden kun faar 9 Kr. 75 Øre. Efter Priskuranten skal der for den Slags Arbejde betales 11 Kr. 25 Øre i Syløn, det vil sige, at han altsaa her har et direkte Tab af 1 Kr. 50 Øre paa hver Kappe, for-

uden at han ikke faar noget for sit Arbejde. Den tredje store Leverance, denne Mand har faaet: Jakker for Opsynsmænd og Kontorbude, laver han for 12 Kr. 75 Øre Stykket. Det Tillæg, han skal lægge til, koster 3 Kr. 50 Øre, saa at han i Virkeligheden kun faar 9 Kr. 25 Øre. Efter Priskuranten skal han betale 10 Kr. 25 Øre, saa at han her har et Tab paa 1 Kr. for hver Jakke, han laver til Statsbanerne. Man spørger sig uvilkaarlig: Hvorledes er det muligt? Hvordan kan en næringsdrivende indlade sig paa en saadan Forretning, han maa jo gaa fallit? Men Svaret er tværtimod, at han i Virkeligheden tjener mange Penge. Det gaar til paa den simple Maade, at han udbytter sine Arbejdere i en Grad og efter en Maalestok, som ikke kendes noget andet Sted i vort Land. De Arbejdere, han benytter til at udføre dette Arbejde, ere ikke Landets egne Børn. Det er jødiske Russere og Polakker, som ere komne her ind i Landet, og som ere villige til at paatage sig dette Arbejde for en Betaling, ingen dansk Arbejder hverken kan eller vil udføre Arbejdet for. Disse Folk faa, som jeg nævnede før, for at sy en Frakke eller Kappe 5 Kr. Man vil kunne forstaa, at naar en anden Skrædermester skal betale 10 Kr. 25 Øre for det Arbejde, han kan faa udført for 5 Kr., bliver der her en Fortjeneste paa 5 Kr. 25 Øre, som han har forud for enhver af sine Konkurrenter, og saa har det ikke noget at sige, at han tilsyneladende har dette Tab af 1 til 2 Kr. paa hvert Stykke. Det vil vise sig, at i Virkeligheden har han en meget smuk Fortjeneste af 3 til 4 Kr. paa hver Kappe, Frakke eller Jakke, han leverer til Statsbanerne.

Nu kan man spørge: Hvorfor vil Staten gaa den Vej? Har Staten selv nogen Fordel deraf? Det maa den vel have, det er, tænker jeg, ikke af en særlig Naade, Statsbanerne ønske at komme i Forbindelse med dette Skræderfirma W. Schilder i Rahbeks Allé, det maa vel være, fordi dets Priser ere saa lave, at man foretrækker dette Firma for andre. Lad os da se, hvorledes Firmaets Tilbud er i Sammenligning med andres. Aaret 1911 har der været udbudt 75 Vinterkapper til Lokomotivførere, som W. Schilder har paataget sig at levere for 10 Kr. 50 Øre pr. Stykke, den næstbydende forlangte 11 Kr. Hvordan den næstbydende kunde klare sig med dette Tilbud, ved jeg ikke; men det bliver hans Sag, det var en Mand, der betaler sine Arbejdere tarifmæssigt, som ikke skambyder dem og driver den